●ІСТОРІЯ ОДНОГО ТАНКОВОГО ЕКІПАЖУ

Бої за Донбас сержанта Ісаєва

...Події розгорталися з шаленою швидкістю, наче у голлівудському бойовику. Лише з тією різницею, що було дуже страшно. З передньої БМП доповіли, що снайпери розбили приціл. За мить напівсліп і танк Сергія: куля влучила у приціл навідника. Залишився лише командирський. І раптом усе стихло. Знаючи підступність ворогів, танкісти та мотострільці не полишили своїх броньованих машин. Як виявилося — недарма. Згодом по броні зацокали кулі. Снайпери знову цілили у прилади спостереження та прицілювання. Та цього разу темрява була на боці наших хлопців: наводячи гармати за спалахами, вони неабияк налякали ворога... СТОР. 4

●НАРОДНА ПІДТРИМКА

Повертайся живим, солдате!

...То був зворушливий момент. Полковник побачив на власні очі, хто і що стоїть за цим тепловізором. А це велика кількість людей, які передають на армію по 100, 500, 1000 гривень. Погодьтеся, зараз у громадян мало «зайвих» коштів. Криза зачепила всіх. Але люди продовжують віддавати останні копійки, щоб наше військо могло краще воювати з ворогом на Сході країни. І важливо, щоб бійці знали, що за їхніми спинами міцною стіною стоїть уся Україна... СТОР. 7

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

ЧЕТВЕР, 9 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ №67 (5300)

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«БЕЗ НАЛЕЖНОГО КОНТРОЛЮ КОРДОНУ МИРНЕ ВИРІШЕННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ НЕМОЖЛИВЕ»

Президент України Петро Порошенко під час зустрічі з постійними представниками країн-членів ОБСЄ наголосив на необхідності невідкладної імплементації Мінських домовленостей, акцентувавши увагу представників ОБСЄ на важливості забезпечення контролю українсько-російського кордону за участю інспекторів ОБСЄ з відповідною відеофіксацією як необхідної передумови подальшого втілення Мирного плану. «Лише такий контроль сприятиме подальшій деескалації ситуації на Сході України», — сказав Президент.

Глава держави звернувся до представників ОБСЄ з проханням про невідкладну активізацію зусиль спеціальної моніторингової місії та закликав збільшити кількість спостерігачів до 1500. «За нашими підрахунками, лише така кількість інспекторів ОБСЄ за наявності як мінімум 29 безпілотників здатна забезпечити об'єктивний контроль території, захопленої терористами», — зауважив Президент. СТОР. 2

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

«РЕЖИМ ТИШІ» ПЕРЕРИВАЮТЬ ОБСТРІЛИ

Попри очікування щодо встановлення «режиму тиші», протягом минулої доби російські найманці та терористи продовжили обстріли та атаки на позиції сил АТО. Йдеться про чергові спроби штурму донецького аеропорту, який терористи обстрілювали з артилерії, установок «Град» і танків. Українські військові відкрили вогонь у відповідь, терористи зазнали втрат. СТОР. 3

Фото з архіву «НА»

Народна армія
9 жовтня 2014 року

●АКЦЕНТИ ПРЕЗИДЕНТА

«БЕЗ НАЛЕЖНОГО КОНТРОЛЮ КОРДОНУ МИРНЕ ВИРІШЕННЯ СИТУАЦІЇ НА ДОНБАСІ НЕМОЖЛИВЕ»

Петро Порошенко звернув увагу представників ОБСЄ на численні факти порушення режиму припинення вогню і продовження використання бойовиками важкої артилерії, повідомляє прес-служба глави держави.

«Нам потрібно діяти рішуче і мати чітку дорожню карту імплементації Мінських домовленостей. Якщо ми не будемо йти у форматі Мінська, ми можемо мати дестабілізацію не лише в Україні та Європі, а й на глобальному рівні», — наголосив Президент.

Петро Порошенко також звернув увагу присутніх на домовленості щодо звільнення заручників, зауваживши, що на сьогодні більше 600 українців залишаються в полоні.

Президент запросив представників ОБСЄ взяти участь у спостереженні за виборами до Верховної Ради, які відбудуться 26 жовтня.

Окрему увагу присутніх глава держави звернув на порушення прав кримських татар в окупованому Криму і запросив активізувати зусилля країн-членів ОБСЄ для відновлення суверенітету та територіальної цілісності України.

У нараді Президента України взяли участь 38 послів — представників країн-членів ОБСЄ, уповноважений Президента з мирного врегулювання ситуації в Донецькій та Луганській областях Ірина Геращенко, уповноважений Президента з питань кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв та заступник глави Адміністрації Президента України Валерій Чалий.

Під час відвідання окремої комендатури охорони Державної прикордонної служби України глава держави зазначив, що реалізація Мирного плану передбачає відведення російських військ. «Це сьогодні надважливе пріоритетне завдання», — сказав Петро Порошенко.

Глава держави охарактеризував як неприпустимі заяви деяких політиків, котрі називають зведення надійної лінії оборони вздовж межі зіткнення з бойовиками проведенням державного кордону всередині України. «Державний кордон України проходив, проходить і буде проходити там, де він зафіксований міжнародними договорами і визнаний світовою спільнотою. Всі інші трактування — це політичні спекуляції, тільки б'ють вони не по політичних опонентах, а по всій країні», — зазначив Президент.

Петро Порошенко наголосив, що кордон України має бути прозорий для всіх, хто прийде з добром, і надійно зачинений перед тими, хто має лихі наміри.

Початок на 1-й стор.

●УКРАЇНА–ОБСЄ

СВІТ МАЄ ЗНАТИ ПРАВДУ

— Російська пропаганда вдається до цинічної брехні, намагаючись ввести в оману весь світ щодо ситуації на Донбасі. Надуманими звинуваченнями України в геноциді власного народу Росія покриває злочини своїх найманців, дедалі розпалюючи міжнаціональну ворожнечу, — зазначив Міністр оборони України генерал-полковник Валерій Гелетей під час зустрічі у Центральному будинку офіцерів ЗС України з делегацією постійних представників держав-учасниць при Організації безпеки та співробітництва в Європі.

— При цьому Російська Федерація жодного разу не засудила випадки масових розправ над мирними жителями з боку терористів, попри існування конкретних доказів і свідчень про масові захоронення жертв терористів у Слов'янську та інших звільнених містах, — наголосив Міністр оборони України.

Глава вітчизняного оборонного відомства поінформував постійних представників ОБСЄ щодо етапів розвитку збройної агресії Російської Федерації проти України.

Він наголосив, що Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України з перших днів вступу на посаду ініціював Мирний план вирішення кризи на Донбасі. Зі свого боку Збройні Сили України під час звільнення українських міст від окупантів намагаються всіляко уникнути жертв серед мирного населення, застосовуючи мінімальну кількість сили.

— Ваш візит є дуже вчасним і актуальним у зв'язку з неприхованою агресією Російської Федерації проти нашої країни. Україна опинилася на першому рубежі цивілізаційного конфлікту, ініційованого Росією, — зазначив генерал-полковник Валерій Гелетей.

Міністр оборони України запевнив представників ОБСЄ в повній підтримці та сприянні в їхній роботі з боку українського оборонного відомства.

— Впевнений, що саме ОБСЄ стане тією організацією, яка допоможе показати всьому світу те, що насправді відбувається в Україні, — наголосив він.

Від імені делегації постійних представників при ОБСЄ Посол Канади пані Ізабель Поупарт подякувала Міністру оборони України за зустріч і висловила глибокі співчуття з приводу загибелі українських військовослужбовців.

— Надана вами інформація є значущою за підсумками візиту нашої делегації в Україну. З боку постійних представників при ОБСЄ буде зроблено все, щоб світ почув правду, — зазначила пані Ізабель Поупарт.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

●УРЯДОВІ ПРІОРИТЕТИ

АНТИКОРУПЦІЙНІ ЗАКОНИ — ОДИН З КЛЮЧОВИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПЛАНУ ЕКОНОМІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНИ

Парламент України ухвалив у першому читанні пакет із п'яти законопроектів щодо боротьби з корупцією, розроблений урядом і Президентом України.

Виступаючи в парламенті перед ухваленням законопроектів, Арсеній Яценюк зазначив, що в антикорупційний пакет входить рамковий документ. За його словами — це Національна антикорупційна стратегія, розроблена урядом України: «Вона вперше голосується в стінах парламенту, адже раніше приймалася виключно підзаконними актами і жодного разу не виконувалася».

Ключовим елементом боротьби з корупцією є створення Національного антикорупційного бюро — окремого органу, який має боротися з проявами корупції в першу чергу серед високопосадовців 1–3 категорій. «Прем'єр-міністр, міністри, депутати, керівники центральних органів виконавчої влади, керівники обласних адміністрацій — всі, хто мають відповідні державно-владні повноваження, повинні підпадати під дію даного антикорупційного закону», — повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

Ще один проект закону — «Про запобігання корупції». Арсеній Яценюк наголосив, що цей законопроект «є фактично Антикорупційним кодексом»: «Відповідно до нього вводиться особлива спеціальна процедура декларування доходів і витрат усіх державних чиновників вищої категорії. Вводиться процедура електронного оприлюднення декларацій високопосадовців і спеціальної перевірки відповідності декларації стилю життя того чи іншого міністра, депутата чи високопосадовця».

Окрім того, повідомив Прем'єр-міністр, високопосадовці зобов'язані будуть декларувати будь-яке майно, готівкові кошти, коштовності, а також витрати.

Законопроект передбачає моніторинг життя і діяльності вищого посадовця: «Якщо в декларації написано одне, а він фактично живе за іншими стандартами, спеціальний комітет, більшість в якому належить представникам громадськості, буде відстежувати життя такого державного службовця, перевіряти декларації і оприлюднювати факти корупції».

Також відповідно до Національної антикорупційної стратегії та Кодексу по боротьбі з корупцією підвищується відповідальність за вчинення корупційного злочину.

Цей законопроект також передбачає розкриття інформації про справжніх власників суб'єктів підприємницької діяльності, зареєстрованих в Україні, що дозволить отримати вірогідну інформацію про реальних власників як нерухомості, так і землі та всіх суб'єктів підприємницької діяльності. «Це розкриє реальну картину, хто чим володіє в країні і звідкіля в державного службовця, який пробув усе життя на державній службі, чи в його родини мільйонні статки і власність на десятки мільйонів», — зазначив Арсеній Яценюк.

Також він наголосив, що уряд розробляв антикорупційний пакет п'ять місяців, і до його підготовки були залучені десятки світових експертів. Глава уряду наголосив, що простого ухвалення законів «не вистачить для того, щоб побороти реальну корупцію». Саме тому уряд протягом останніх декількох місяців пішов шляхом дерегуляції та скорочення корупційних функцій низки органів державної влади: «Із 56 контролюючих органів залишилося тільки 27. Із понад 1100 різного роду контролюючих функцій ми скоротили їх до 680. Зі 143 ліцензій залишилося тільки 84».

Прем'єр-міністр наголосив, що ухвалення антикорупційного пакета є одним з ключових елементів плану економічного відновлення України: «Корумпованим країнам гроші не дають і до корумпованих країн інвестори не йдуть».

●ЗАКОНОТВОРЧІСТЬ

ЗАБЕЗПЕЧЕНО ПРИНЦИП НЕВІДВОРОТНОСТІ ПОКАРАНЬ

Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини», повідомляє Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

Законодавчим актом з метою забезпечення принципу невідворотності покарання у випадках, коли підозрюваний (обвинувачений), знаходячись поза межами України, переховується від органів слідства та суду, ухиляється від кримінальної відповідальності, та для підвищення ефективності розслідування окремих злочинів проти основ національної безпеки України, злочинів, пов'язаних з терористичною діяльністю, умисних вбивств, корупційних злочинів та злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку низку статей Кримінального та Кримінального процесуального кодексів доповнено положеннями, які передбачають покарання у вигляді конфіскації майна за вчинення даних злочинів.

Законом запроваджено спеціальне досудове розслідування зазначених вище злочинів шляхом доповнення Кримінального процесуального кодексу розділом 24–1 «Особливості спеціального досудового розслідування кримінальних правопорушень», а також внесено відповідні зміни до низки статей цього кодексу.

●ПРИЙОМ ГРОМАДЯН З ОСОБИСТИХ ПИТАНЬ

ДО КІНЦЯ РОКУ — 100 КВАРТИР НА КИЇВЩИНІ

Черговий прийом громадян у громадській приймальні Кабінету Міністрів проводив заступник Міністра оборони України — керівник апарату Петро Мехед. Майже кожен другий з відвідувачів громадської приймальні порушував проблему забезпечення житлом. Зокрема, з таким проханням звернулася група офіцерів запасу. Серед них були і інваліди війни, і учасники бойових дій, й «чорнобильці». В окремих військових гарнізонах, особливо в Київському, виникла дуже складна ситуація із забезпеченням житлом військовослужбовців.

Як повідомив Петро Мехед, керівництво Міністерства оборони України провело нараду з цього питання. На ній обговорено заходи щодо розв'язання гострої проблеми. Вирішено за участю представників цієї пільгової категорії безквартирних опрацювати зміни до порядку забезпечення житлом колишніх захисників Вітчизни. Ним передбачається за згодою надавати їм житло в інших гарнізонах зі зняттям з черги. Було також повідомлено, що до кінця поточного року Міністерство оборони України придбає майже сто квартир у Київській області. Заступник Міністра оборони України — керівник апарату закликав членів групи ветеранів військової служби долучитися до участі в роботі ініціативної групи з опрацювання цього документа. Тобто допомогти у визначенні черговиків, порядку надання квартир за межами Київського та інших проблемних гарнізонів. «Ми готові до такого вирішення нашого питання», — заявили відвідувачі громадської приймальні.

Вкотре побував на прийомі громадян з особистих питань і підполковник запасу Сергій Ф. Він учасник бойових дій в Афганістані, важко хворіє, на квартирній черзі в Ужгороді перебуває з 1992 року. Поцікавився перспективою отримання квартири в цьому місті. Дізнавшись, що найближчим часом розподілу житла не передбачається, теж висловив згоду переїхати на нове місце проживання, але за умови, що там є центр з лікування його хвороби.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

4 жовтня 2014 року пішов із життя полковник у відставці

ПОШАТАЛОВ Олександр Йосипович

Олександр Йосипович народився 1936 року у Воронезькій області. 1955 року був призваний до лав Радянської армії, після строкової служби навчався у Московському загальновійськовому училищі.

Олександр Йосипович віддав службі у Збройних силах 36 років. За сумлінну військову службу був нагороджений двома орденами і багатьма медалями. Він був учасником ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Близькі, друзі та товариші по службі згадують Олександра Йосиповича, як хорошого офіцера, зразкового сім'янина, надійного товариша та добру людину.

Особовий склад Київського обласного військового комісаріату та товариші по службі висловлюють щирі співчуття військовому комісару Київського обласного військового комісаріату полковнику Євгену ПОШАТАЛОВУ з приводу смерті його батька.

Народна армія
9 жовтня 2014 року

● «ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

«РЕЖИМ ТИШІ» ПЕРЕРИВАЮТЬ ОБСТРІЛИ

7 жовтня на засіданні Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування досягнуто домовленості про двостороннє припинення вогню з 18:30 цієї доби. Так званий «режим тиші» передбачає припинення бойових дій та обстрілів. Це вже друга спроба припинити кровопролиття. Вперше цей режим мали встановити з 12:00 05.10.2014. Незаконні збройні формування неодноразово порушували «режим тиші», провокуючи вогонь у відповідь.

Попри очікування щодо встановлення «режиму тиші», протягом минулої доби російські найманці та терористи продовжили обстріли та атаки на позиції сил АТО. Йдеться про чергові спроби штурму донецького аеропорту, який терористи обстрілювали з артилерії, установок «Град» і танків. Українські військові відкрили вогонь у відповідь, терористи зазнали втрат.

Найбільшу кількість обстрілів наших військових зафіксовано під Дебальцевим і Старогнатівкою Донецької області та в районі міста Щастя Луганської області. Терористи також обстріляли з установок «Град» позиції сил АТО в н.п. Тоненьке, Красногорівка, Олександрівка, Донецький.

За минулу добу в зоні проведення АТО загинули 3 українські військові, 12 отримали поранення.

На південних рубежах України прикордонники продовжують фіксувати факти проведення повітряної розвідки. Прикордонники також зафіксували демонстративну ротацію російських військових на позиціях в окупованому Криму — навпроти контрольного пункту «Чонгар». Зміна приїхала на 15-ти КАМАЗах, після чого було проведено шикування особового складу.

● СИТУАЦІЯ В НАСЕЛЕНИХ ПУНКТАХ ЗОНИ АТО

ТРИ ПЕРЕСУВНІ ТИМЧАСОВІ МІСТЕЧКА ДЛЯ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ

У Донецьку ситуація залишається вкрай напруженою. Терористи не припиняють артилерійські обстріли житлових кварталів міста. Зокрема, бойовики обстріляли Київський та Куйбишевський райони Донецька, внаслідок чого за минулу добу в Донецьку загинули 3 мирні мешканці, ще 4 отримали поранення.

На ранок 8 жовтня внаслідок обстрілів терористів у Донецьку без газопостачання залишається 4559 абонентів, серед них — 16 багатоквартирних будинків, 3489 будинків приватного сектору і 30 підприємств міста.

Попри постійні обстріли з боку терористів, комунальні служби та ремонтні бригади проводять відновні роботи. Зокрема, енергопостачання, яке припинилося унаслідок обстрілів, відновлено в Макіївці Донецької області. Наразі знеструмленими залишаються селища Нижня Кринка та Нижній Комунар Донеччини. Міст через річку Нижня Кринка, який є єдиною можливістю дістатися до пошкоджених ліній, був підірваний диверсантами так званої ДНР, тому доправити сюди спецтехніку наразі неможливо.

У Маріуполі Донецької області ситуація залишається спокійною та контрольованою. Військові частини НГУ продовжують забезпечувати контрольно-перепускний режим на блокпостах та у районі оборони. Також українські військовослужбовці здійснюють протидиверсійні дії, пошук і знешкодження диверсійно-розвідувальних груп противника та озброєних злочинців на околиці міста. Тривають інженерно-фортифікаційні роботи із облаштування лінії оборони міста.

112 вантажівок гуманітарної допомоги з Німеччини вже перебувають на території України. У складі вантажу 3 пересувні тимчасові містечка, які повністю обладнані для життя в зимовий період. Їх буде доставлено в регіони України, які межують з Донецькою та Луганською областями та до яких найперше приїжджають переселенці.

На звільнених від терористів територіях за минулу добу сапери виявили та знешкодили 194 одиниці боєприпасів та вибухонебезпечних предметів.

● РЕАКЦІЯ МІЖНАРОДНОЇ СПІЛЬНОТИ НА ПОДІЇ В УКРАЇНІ

ПОСТІЙНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ ТИСК ЗМУСИТЬ РОСІЮ ДО «ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ»

Новообраний Високий представник ЄС із зовнішньої та безпекової політики Федеріка Могеріні заявила, що ЄС повинен докласти всіх зусиль, щоб не допустити створення сухопутного коридору між Кримом і територією Росії. Вона зазначила також, що режим санкцій ЄС щодо Росії залежатиме від ситуації в Україні. Крім того, Федеріка Могеріні наголосила на важливості підтримки економіки України, насамперед — в умовах «загрози енергетичної кризи».

Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг переконаний, що Російська Федерація має змінити свої дії і поведінку щодо України. «Росія порушила норми міжнародного права, порушила свої міжнародні зобов'язання і порушила суверенітет і територіальну цілісність України», — наголосив Єнс Столтенберг. Він додав, що Росії слід використовувати свій вплив на бойовиків для того, аби вони дотримувалися режиму припинення вогню.

Міністр закордонних справ Польщі Гжегож Схетина заявив, що Польща наполягатиме на посиленні санкцій проти РФ, якщо остання не змінить свою політику.

Віце-спікер Європарламенту Ришард Чарнецький заявив, що виступає за всебічну підтримку України, також і військову. «Я не виключаю жодної з форм підтримки. В інтересах Європи, щоб Україна не залишилася наодинці з Росією», — наголосив він.

«Європа вчиться і прогресує в цьому плані. Якщо на грузинський конфлікт вона не надто зреагувала, то щодо української ситуації її позиція є більш рішучою», — наголосив Ришард Чарнецький.

Він висловив переконання, що за умови постійного економічного тиску на Кремль ЄС таки змусить Росію до «перезавантаження».

Країни, які перебувають під безпосередньою загрозою впливу російської пропаганди, вживають рішучих заходів щодо своєї інформаційної безпеки.

Так, координаційна рада телерадіомовлення Молдови ухвалила рішення про стягнення штрафів з усіх телевізійних каналів, які транслювали російські новини й «порушили принцип плюралізму думок».

Зокрема, румунські експерти констатували, що при висвітленні подій на Сході України новинні блоки російських каналів дискредитують і представляють у негативному світлі Україну, а більшість сюжетів мають антиукраїнську спрямованість і відображають погляди винятково сепаратистів. Також, за експертним висновком, висвітлюючи події на південному сході України, новинарі російських каналів займаються дезінформацією та маніпуляціями, поширюють непідтверджені чутки, застосовують упереджений монтаж, наклепи й образи на адресу Збройних Сил України, плекають ненависть до європейських та євроатлантичних цінностей.

Раніше санкції застосувала Латвія, наклавши тимчасову заборону на ретрансляцію телеканалу «РТР», вважаючи деякі матеріали про російсько-український конфлікт такими, що містять ознаки воєнної пропаганди.

За повідомленнями Інформаційно-аналітичного центру Ради національної безпеки і оборони України

Народна армія
9 жовтня 2014 року

ІСТОРІЯ ОДНОГО ТАНКОВОГО ЕКІПАЖУ

БОЇ ЗА ДОНБАС СЕРЖАНТА ІСАЄВА

ЕКІПАЖ ДЕМОНСТРУВАВ ЧУДЕСА ЗЛАГОДЖЕНОСТІ: МЕХАНІК КИДАВ МАШИНУ З БОКУ В БІК, НЕ ДАЮЧИ В НЕЇ ПРИЦІЛИТИСЯ. НАВІДНИК ГАТИВ ПО ВОРОГОВІ З КУЛЕМЕТА ТА ГАРМАТИ, А САМ СЕРГІЙ ПОЛИВАВ ВОРОЖІ ВОГНЕВІ ТОЧКИ З НСВТ. ЛИШЕ ПОБАЧИВШИ, ЩО ВОРОГИ НАКИВАЛИ П'ЯТАМИ, ТАНКІСТИ ТРОХИ ПЕРЕПОЧИЛИ

Два роки тому на базі 169-го Навчального центру Сухопутних військ ЗС України «Десна» проводився всеармійський конкурс на кращий танковий взвод. На герць тоді вийшли кращі танкові підрозділи, які пройшли сито ретельного відбору спочатку у своїх військових частинах, а потім і на рівні армійських корпусів. Сказати, що боротьба точилася запекла, — нічого не сказати. Змагалися за секунди і долі секунд, навіть у виконанні тих нормативів, які передбачали похвилинну градацію результату. А мішені були розділені на очкові зони, як для снайперів. Серед кращих тоді був сержант Сергій Ісаєв з 17-ї танкової бригади. Перед вирішальним етапом — «танковий взвод у наступі» — він зазначив, що головну мету своєї участі у змаганнях вбачає саме в тому, аби наочно помірятися вишколом та вправністю з такими ж, як він, танкістами з інших частин. Про те, що доведеться застосовувати свої навички за межами полігонів, навіть думки не було…

Знову сержанта Сергія Ісаєва я зустрів серед тих, хто за п'ять місяців антитерористичної операції на Донбасі встиг вкрити себе славою та стати прикладом для решти. Його прізвище без вагань назвав не один офіцер з командування 17-ї бригади. Пам'ятають про нього та його танк і на багатьох блокпостах Донбасу.

Авдіївка

Своє бойове хрещення сержант Сергій Ісаєв отримав під Авдіївкою. Бронегрупа у складі двох танків, БМП та БМД отримала завдання взяти під контроль міст поблизу Новомихайлівки.

— Тоді, на початку антитерористичної операції, багато що здавалося якимось несправжнім, спрощеним, — розповів Сергій. — Що може бути складного у взятті під контроль невеликого мосту? Ми швидко зібралися й вирушили на завдання. Надвечір були вже на місці. Окопалися. «Контролюємо» ситуацію. Раптом у вечірніх сутінках бачимо якийсь рух і… постріли. Хто стріляє, звідки стріляє — важко зрозуміти! Наводимось по спалахах і відкриваємо вогонь у відповідь.

Далі, за словами Сергія Ісаєва, події розгорталися з шаленою швидкістю, наче у голлівудському бойовику. Лише з тією різницею, що було дуже страшно. З передньої БМП доповіли, що снайпери розбили приціл. За мить напівсліп і танк Сергія: куля влучила у приціл навідника. Залишився лише командирський. І раптом усе стихло. Знаючи підступність ворогів, танкісти та мотострільці не полишили своїх броньованих машин. Як виявилося — недарма. Згодом по броні зацокали кулі. Снайпери знову цілили у прилади спостереження та прицілювання. Та цього разу темрява була на боці наших хлопців: наводячи гармати за спалахами, вони неабияк налякали ворога. Вогонь вщух, і до ранку вже ніхто наших бійців не тривожив.

З першими променями сонця наші позиції знову почали інтенсивно обстрілювати. Довелося викликати артилерійську підтримку і під її прикриттям відступити у промзону, в лісок. Там воїни вперше за шістнадцять годин полишили свої бронемашини та змогли розім'ятися.

— Але недовго, — розповів Сергій. — Мою увагу привернув білий мікроавтобус, який кілька разів проїхав дорогою повз лісок. Чую, зупинився. Хтось сказав: «Їх лише п'ятнадцять, ми їх завалимо!» Майже відразу пролунав окрик чатового: «Стій, хто йде!» і автоматна черга.

Танкісти прожогом кинулися до танка і, напевно, побили всі нормативи, готуючись до бою. З лісу вдарили гранатомети, але дерева не пропустили жодну з гранат. Але й танкісти не могли стріляти у відповідь: довге жерло гармати не дозволяло розвернутися між деревами.

— Виїхали на дорогу. Бачу бус терористів. Кажу механіку: «Чави їх». Той рвонув уперед і, склавши бус, як картонку, відкинув у кювет. Збоку вдарили з РПГ. Я розвернув башту та відповів осколковим…

Далі екіпаж демонстрував чудеса злагодженості: механік кидав машину з боку в бік, не даючи в неї прицілитися. Навідник гатив по ворогові з кулемета та гармати, а сам Сергій поливав ворожі вогневі точки з НСВТ. Лише побачивши, що вороги накивали п'ятами, танкісти трохи перепочили.

— Після того першого бою я усвідомив, що мене і моїх товаришів могли просто вбити. Але одночасно виникла впевненість, що ми здатні цьому завадити, — відверто зізнався Сергій і додав, що той бій був не найбільшим випробуванням…

Іловайськ

Вже за кілька днів танк сержанта Сергія Ісаєва був направлений на один з блокпостів. Потім на інший. І так протягом кількох місяців. Танкісти ніде надовго не затримувалися, посилюючи наші позиції то тут, то там. Словом, були там, де важко. Так дійшли до Іловайська.

— Під Іловайськом було не важче й не легше, ніж в інших місцях. Ми підтримували штурмові групи добровольчих батальйонів. Знищували ворожі вогневі засоби, артилерію… — пригадав Сергій. — Там зазнали перших втрат.

Південь Іловайська був укріплений і насичений ворожою технікою. Батальйон «Донбас» поволі просувався вперед, вибиваючи терористів з їхніх позицій. Сержант Сергій Ісаєв на своєму танку їм допомагав. Зрозуміло, що вороги передусім намагалися знищити бронемашину, тож завжди концентрували вогонь на танку.

— Коли в башту вдарив ПТУР, я на мить подумав про найгірше. Та ракета зрикошетила і вибухнула поряд. Від вибуху вибило кілька запобіжників, зірвало прилади спостереження та замок люка навідника. При цьому ручка відкривання цього злощасного люка відлетіла всередину з такою силою, що пробила шолом навідника і поранила йому голову. Кров почала заливати йому очі, тож я перебрав керування гарматою на себе, — розповів Сергій. — Дуже боявся за хлопця, тож щоразу після пострілу, аби переконатися, що той живий, наказував йому натискати кнопку механізму заряджання.

Під час невеликої паузи Сергій попросив «донбасівців» доправити пораненого товариша в шпиталь. Під час завантаження його в авто дізнався, що близько сотні бійців «Донбасу» попереду потрапили у вогневу пастку.

— На той час танк був неабияк понівечений, деякі системи не функціонували, а боєкомплект майже закінчився. Та ми вирушили на допомогу.

Визначену будівлю знайшли відразу. Ворожі позиції теж були, як на долоні. Але вистрелити можна було лише раз. Що танкісти і зробили, посіявши серед терористів паніку, цим скористалися «донбасівці» і відступили з-під вогню. На жаль, незабаром танк довелося покинути. Від отриманих ушкоджень відмовили майже всі системи, своїми силами полагодити вже не виходило, а кільце навколо наших військ вже змикалося…

— Увечері 24 серпня наш танк потрапив під обстріл і згорів. До слова, обстріли тоді не переривалися протягом кількох діб. І ми перекваліфікувалися на піхотинців, — пригадав Сергій. — На щастя, ненадовго. На північний захід від Іловайська наші підбили російський Т-72. Але не сильно. Танк був майже цілий. Потрібен був лише екіпаж. А в нас — некомплект: немає навідника. Його місце зайняв начальник бронетанкової служби озброєння ОК «Південь» полковник Євген Сидоренко. До речі, саме він переконав мене попробувати Т-72 у ділі.

Опанувати російську бойову машину досвідченим танкістам було нескладно. Тож коли постало питання прикривати про всяк випадок колону, якою наші війська виходили обіцяним росіянами коридором, на екіпаж сержанта Сергія Ісаєва теж розраховували. І згодом цей танк прийняв на себе чимало випущених по наших бійцях боєприпасів. Як розповів полковник Сергій Сидоренко, коли почався розстріл колони, екіпаж сержанта Ісаєва діяв чітко і впевнено, ведучи прицільний вогонь у відповідь:

— Вони вірили у власні сили, вірили в те, що за ними правда. Ті кілометри, які вони пройшли з боєм, дорого коштували ворогу.

Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія»

●НА РУБЕЖІ ОБОРОНИ — МОРСЬКА ПІХОТА

ЗАХИСНИКИ МАРІУПОЛЯ

Серед захисників Маріуполя та його околиць я зустрів і морських піхотинців. Їхня зброя та техніка завжди у бойовій готовності, а у підрозділі високий бойовий дух.

Кулеметник матрос Сергій ВАСЕЦЬКИЙ, 24 роки:
— Із початку подій на Донбасі пішов до військкомату. Причому просився саме до морських піхотинців. У червні моя мрія здійснилася, я одягнув чорний берет. Більшість моїх друзів теж написали рапорти про направлення в зону АТО. У нашу перемогу вірю всім серцем. Нині на Сході України її цілісність відстоюють кращі її представники, тож бути серед них особисто для мене велика честь.

За словами командування «чорних беретів», не весь особовий склад батальйону навесні цього року вийшов з окупованого Криму на материкову частину України. Минуло небагато часу, і підрозділ морпіхів зміцнився.

— Наша команда формувалася на Миколаївщині. Кандидатів на вакантні посади ми відбирали дуже ретельно, тільки відмінних фізичних даних було замало. Знаєте, я справжнього патріота по очах і декількох запитаннях можу визначити. Цього я навчився ще у березні цього року у Феодосії, — пояснив командир підрозділу підполковник Володимир Боронюк.

Також офіцер відзначає велику як моральну, так і матеріально-технічну підтримку, яку миколаївці надали військовослужбовцям у період їхнього бойового злагодження. Зараз цю патріотично-волонтерську естафету підхопили маріупольці, що надихає воїнів на ратні подвиги.

У розташуванні польового табору на півдні Донеччини хлопці весь час приділяють вдосконаленню своєї майстерності. Ставлення до проведення занять з бойової підготовки в усіх однаково відповідальне. Адже від їхніх злагоджених дій у бою залежить загальний успіх і життя кожного члена військового колективу.

Одним із відділень морської піхоти командує молодший сержант Дмитро Шепета. В його підпорядкуванні 9 вояків та бронетранспортер.

— Моє відділення є, так би мовити, міжрегіональним і укомплектоване виключно добровольцями. Серед них представники Київської, Черкаської, Миколаївської, Луганської, Харківської та Полтавської областей. Згуртувалися ми буквально за кілька днів і зараз готові виконувати будь-де і будь-які завдання, — розповів молодший сержант Дмитро Шепета.

Командир відділення молодший сержант Дмитро ШЕПЕТА, 27 років:
— У морській піхоті служу три роки. У відрядження до Маріуполя я сам попросився. Адже без миру в цьому регіоні, не буде миру й на всій Українській землі.

Стрілець матрос Вадим ІВАСЮТІН, 22 роки:
— На строкову призивався з Первомайського району Харківської області. Пощастило потрапити до Феодосії у батальйон морської піхоти. Служба сподобалася, тож два роки тому підписав контракт. Після окупації Криму інших варіантів, ніж повернутися на рідну Україну, й не розглядав. До речі, в мене й зараз немає сумнівів, що Кримський півострів знову буде нашим і моя «некурортна» служба продовжиться в сонячній Феодосії.

Як стверджує командир відділення, в період підготовки до відрядження на Донбас найважче було механіку-водію БТР матросу Віталію Конверському, який не вилізав із силового відсіку і в рекордні строки неабияк підвищив надійність бронетранспортера. І назвав машину «Мул» — за потужність і безвідмовність у роботі.

Дмитро ГОРБУНОВ,
Маріуполь

●10 ЖОВТНЯ — ДЕНЬ ПРАЦІВНИКІВ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТА МЕТРОЛОГІЇ

АБИ СНАРЯДИ ЗАВЖДИ ВЛУЧАЛИ В ЦІЛЬ

За час проведення антитерористичної операції фахівці Метрологічного центру військових еталонів Збройних Сил України, що в Харкові, побували більш ніж у трьох десятках військових частин, де перевірили на відповідність встановленим нормам близько 5000 засобів вимірювальної техніки, встановлених на зразках озброєння та спеціальної техніці.

— З квітня поточного року 90% особового складу центру виконували завдання в підрозділах, які залучалися до проведення антитерористичної операції. При цьому часто-густо доводилося працювати просто неба, — розповів начальник підрозділу підполковник Олександр Дзисюк.

Фахівці Метрологічного центру військових еталонів у відрядженнях здебільшого співпрацюють із ремонтно-відновними підрозділами частин технічного забезпечення Озброєння Збройних Сил України та групами державних підприємств оборонної промисловості. У ремонтників своя робота, у метрологів своя. При цьому час, відведений метрологам для складного процесу перевірки всіх засобів вимірювання, скоротився в рази.

— Військові метрологи не скаржаться на напружений графік роботи чи велику кількість відряджень. Ми розуміємо, що від результатів нашої роботи певною мірою залежить успіх українських підрозділів під час проведення АТО. Тому постійно працюємо над удосконаленням своєї діяльності, а наш науково-дослідний відділ розробляє та впроваджує нові методи вимірювань параметрів озброєння і техніки з метою покращення їхнього обслуговування, — зазначив підполковник Олександр Дзисюк.

Дмитро ГОРБУНОВ,
Харків

●Є ТАКА СЛУЖБА

УСПІХ ОПЕРАЦІЇ ЗАЛЕЖИТЬ І ВІД ТОПОГРАФІВ

«Минав другий місяць відрядження нашої мобільної групи в зону АТО, — пригадує начальник картографічного відділу топографічного центру майор Олександр Шпак. — Напередодні командир частини повідомив, що є «добро» вищого командування на ротацію. Тож спати полягали з надією невдовзі зустрітися з рідними і близькими. Про те, що наступного ранку в моєму житті могло й не бути, я збагнув, вибираючись з бліндажа після зливи снарядів від «Градів». Удар з російської території був спрямований на знищення позицій однієї з бригад, в інтересах якої ми працювали кілька днів. Те, що ніхто із нас не загинув, — подарунок долі. Один із наших спеціальних геодезичних автомобілів дивом вцілів після того, як поряд із ним розірвався снаряд, осколки якого пробили дах і стіни кузова. Командир бригади пізніше скаже, що ворог схибив буквально на один градус, тому більше 90% снарядів лягли в стороні від позицій».

За попередніми планами, топографічний центр, який розташований у місті Шепетівка, що на Хмельниччині, мав бути розформований, але з початком антитерористичної операції виникла гостра потреба в створенні нових карт, що точно б відповідали місцевості.

В інтересах підрозділів, задіяних в антитерористичній операції, військові топографи в зоні АТО щоденно працюють над створенням, оновленням і забезпеченням штабів топографічними картами, забезпеченням військ астрономо-геодезичними та гравіметричними даними, здійснюють топогеодезичну прив'язку позицій ракетних військ і артилерії, забезпечують органи управління спеціальними картами і фотодокументами, виконують топографічну розвідку визначених районів.

Сьогодні військові топогеодезисти центру працюють із сучасними вимірювальними навігаційними приладами — двохчастотними високоточними GPS- навігаторами і тахіометрами вітчизняного та іноземного виробництва. Отримані за їхньою допомогою різноманітні дані є еталонними для топографічних підрозділів видів і родів військ. Єдине, на що нарікають фахівці, — застаріла спеціальна автомобільна база мобільних підрозділів, яка потребує глибокої модернізації й осучаснення.

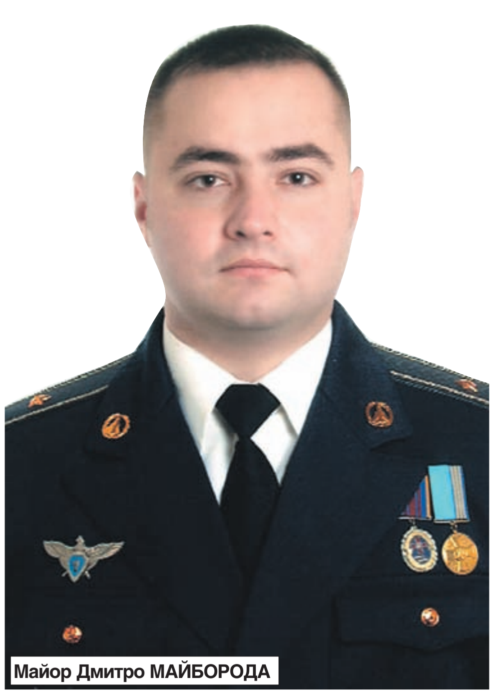
— У пункті постійної дислокації щодня активно готуємо особовий склад до виконання завдань за призначенням у зоні АТО. Постійно вдосконалюємо свої професійні навички, обслуговуємо, калібруємо спеціальне навігаційне обладнання, відновлюємо і ремонтуємо пошкоджену в боях автомобільну техніку, — зазначив начальник центру підполковник Олег Чернецький, демонструючи за спиною ГАЗ-66, кузов якого неабияк пошкоджений ворожою артилерією.

Тимчасовий виконувач обов'язків заступника командира частини — головного інженера майор Ярослав Ліщук готується до відправки на АТО. Його сім'я за роки служби звикла, що чоловік і батько багато місяців на рік перебуває у відрядженнях. Утім відрядження до зони АТО — час особливих хвилювань для сім'ї.

— Хлопцям там важко і небезпечно. Ми свою роботу намагаємось виконувати оперативно та професійно. Без сучасної топографічної карти командирам вкрай важко оцінити обстановку в районі дій та виконати бойове завдання. На Донбасі нині гаряче, тому оцінювати, вимірювати, видавати координати, наносити зміни на карти і прив'язувати нашу артилерію доводиться щодня.

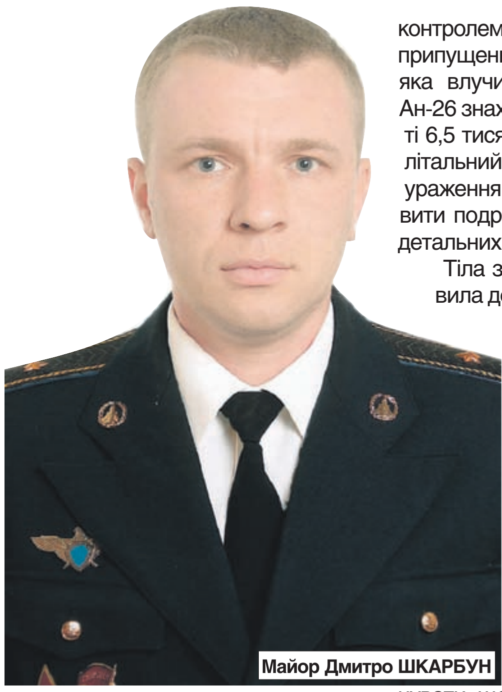
Андрій АГЄЄВ,
Хмельницький

ТВОЇ СИНИ, УКРАЇНО

Майор Дмитро МАЙБОРОДА

«…Присягаю Українському народові завжди бути йому вірним і відданим, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок…» — ці рядки з Військової присяги урочисто зачитує кожен, хто обрав у своєму житті непростий шлях служіння Батьківщині. Льотчики, які загинули під час виконання бойового завдання в небі над Донбасом, сповна виконали свій військовий обов'язок і віддали в ім'я Вітчизни найцінніше, що є в людини, — своє життя.

Майор Дмитро ШКАРБУН

ВОНИ НЕ ПОВЕРНУЛИСЯ З ПОЛЬОТУ

«ЦЕ МОЇ РІДНЕНЬКІ ДІТИ, Я МАЮ ПРАВО ЗАБРАТИ ЇХНІ ТІЛА», — КАЗАЛА ПОЧОРНІЛА ВІД ГОРЯ ТЕТЯНА ІВАНІВНА МАЙБОРОДА, КОЛИ НА БЛОКПОСТАХ ТЕРОРИСТИ ВИМАГАЛИ ВІДКРИТИ ЧОРНІ ПОЛІЕТИЛЕНОВІ МІШКИ З ОСТАНКАМИ ЇЇ СИНА І ДМИТРА ШКАРБУНА

Вінниччина в жалобі. На будівлях приспущені прапори з чорною стрічкою. Сотні городян прийшли до Будинку офіцерів попрощатись з двома льотчиками, які загинули в зоні АТО. В очах німе запитання: скільки ще ховатимемо синів — добрих, відважних, найкращих?

Командир екіпажу майор Дмитро Майборода та помічник командира екіпажу майор Дмитро Шкарбун служили у бригаді військово-транспортної авіації, що дислокується в Гавришівці. У військовій частині кажуть, що обидва офіцери були найкращими друзями. Коли Україну сколихнула біда, обоє без вагань відправились на передову.

— Знаю цих хлопців із самого початку моєї служби в Гавришівці. Діма Майборода дійшов до рівня першого класу, командир і начальники відгукувались про нього, як про майстра своєї справи. Він був оптимістично налаштований, завжди веселий, в будь-якій компанії, де він з'являвся, лунав сміх, навіть коли було важко і неприємно, завжди прагнув вийти з будь-якої ситуації з оптимізмом, — згадує офіцер військової частини Олег Заплавчук. — Дмитро Шкарбун — льотчик третього класу, справжній професіонал, хороший хлопець, оптиміст. Коли поставили завдання виконати політ у тому районі, вони не відмовилися, бо завжди з розумінням ставилися до справи.

14 липня поблизу містечка Краснодон Дмитро Майборода і Дмитро Шкарбун виконували завдання із перевезення вантажів та десантування на парашутах матеріально-технічних засобів для бійців АТО. Того дня в Ан-26 було вісім членів екіпажу. Врятуватися встигли шестеро. Командир екіпажу та його помічник, рятуючи команду, загинули за штурвалом. Згодом місцеві мешканці поховали їхні тіла неподалік місця падіння літака. На двох — одна могила, один хрест.

— Загиблі льотчики дали можливість врятуватися тим, хто разом з ними був на борту, — розповідає заступник командувача Повітряних Сил генерал-лейтенант Сергій Дроздов. — На жаль, провести експертизу уламків не вдалося дотепер, бо територія залишається під контролем терористів. За нашим припущенням, літак збили ракетою, яка влучила у хвостову частину, Ан-26 знаходився в той час на висоті 6,5 тисячі метрів. На такій висоті літальний апарат недосяжний для ураження з ПЗРК. Однак встановити подробиці можна тільки після детальних досліджень.

Тіла загиблих льотчиків доставила до рідної Вінниці майже через два місяці після трагедії згорьована мати Дмитра Майбороди — Тетяна Іванівна, яка не змогла змиритися, що її син похований далеко від дому. Місцеві люди допомогли їй знайти та розкопати могилу. Вони ж доставили жінку з останками воїнів до Луганська. На кожному з блокпостів треба було переконувати, що це її діти і вона має право забрати їх навіть мертвими.

— У вас теж є матері, і вони б так само зробили, якби хтось з вас загинув, — повторювала щоразу заплакана жінка, дивлячись ворогам у вічі.

Останні, відводячи погляд, пропускали змучену горем жінку на всіх блокпостах. Пізніше долучився до транспортування останків сина і батько Дмитра.

Як стверджують військові, експертиза підтвердила, що останки тіл, доставлених Тетяною Майбородою, належать її сину Дмитру Майбороді і Дмитру Шкарбуну.

…Коли сотні городян жалобною процесією вирушили до Алеї Слави Центрального міського кладовища, в небі з'явився літак. Він кружляв, доки льотчиків не поховали.

— Це командир авіабригади від імені всіх авіаторів підрозділу прощається з відважними побратимами, — пояснив заступник командувача Повітряних Сил України генерал-лейтенант Сергій Дроздов.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

«ВСЕ ЖИТТЯ МАРИВ АРМІЄЮ»

«Вічна пам'ять! Герої не вмирають! Спочивай з миром! Ти назавжди залишишся в наших серцях!» — вигукували мешканці Бережан, що на Тернопільщині, коли труну з тілом 19-річного бійця Олександра Філя несли містом. На очах сльози і в малого, і у старого — українці оплакують ще одного загиблого героя…

Олександр Філь півроку мужньо захищав Україну в зоні АТО. Він служив у десантному батальйоні. Під час виконання бойового завдання на Луганщині хлопець отримав поранення, несумісне з життям…

Олександр був єдиною дитиною в сім'ї. І хоча вихованням хлопця займались лише мама з бабусею, Сашко з юних років марив армією — роботою для справжніх чоловіків. Після школи вступив до Бережанського агротехнічного інституту, проте вже після першого курсу вирішив залишити навчання і піти на контракт у десантники.

— Коли Олександрові виповнилося 18 років, він пішов служити за контрактом у 80-ту аеромобільну бригаду у Львові, — розповідає офіцер Бережансько-Підгаєцького об'єднаного військового комісаріату капітан Володимир Шаламай. — Олександр Філь воював у зоні АТО, відколи там почалися бойові дії. Разом з іншими бійцями охороняв аеропорти Донецька та Луганська.

— Про зброю та військову техніку Сашко знав майже все, бо зі школи цікавився цим, читав спеціалізовані книжки, шукав інформацію в Інтернеті, — розповідає вітчим Григорій. — Загалом він мало що розповідав про цю війну, але іноді ділився пережитим. Одного разу Сашко побачив голодних діток у підвалі житлового будинку і без вагань віддав їм свій пайок — тушонку, згущене молоко тощо. Бачив він і смерть побратимів, на його очах збили український літак Іл-76, в якому загинули 49 військових…

Побратими, які разом із Сашком служили в 80-й аеромобільній бригаді, а пізніше й на Сході України, пригадують, що хлопець завжди залишався оптимістом та ніколи не ховався за спинами інших…

Схилімо голови і помолімося за його чисту душу. Пам'ять про нього назавжди залишиться у наших серцях.

НА ЧЕСТЬ МУЖНЬОГО ВОЇНА

НАША БІЛЬ І НАША ГОРДІСТЬ

У загальноосвітній школі № 4 міста Овруч Житомирської області відбувся урочистий мітинг з нагоди відкриття меморіальної дошки на честь військовослужбовця 95-ї окремої аеромобільної бригади Ігоря Ващука, який віддав життя за незалежність України в зоні проведення антитерористичної операції.

Воїн загинув наприкінці червня поблизу Слов'янська. Спогадами про Ігоря поділилася його вчителька Тетяна Поліщук.

— Найважче, здавалося, було вимовити слова « Ігор був»… Коли усвідомлюєш, що йому було лише 20, що попереду мало бути все життя… — каже вона.

«Крилатий піхотинець» 95-ї окремої аеромобільної бригади, патріот, професіонал, добрий, сердечний та життєрадісний хлопець, справжній український герой — характеризують Ігоря товариші по службі та знайомі, передає УНІАН.

Урочистий мітинг з нагоди встановлення меморіальної дошки завершився молебнем за всіх, хто поклав своє життя за незалежність України.

Матеріали сторінки підготувала Наталія ТКАЧУК, «Народна армія»

НАРОДНА ПІДТРИМКА

ПОВЕРТАЙСЯ ЖИВИМ, СОЛДАТЕ!

Українська армія за час проведення антитерористичної операції стала справді народною. Чимало громадян «з миру по нитці» збирають нашим військовим на бронежилети, каски, ремонтують бронетехніку тощо.

Волонтерська спільнота «Вернись живым», заснована айтішником Віталієм Дейнегою та кількома киянами на початку травня, для Української армії зібрала вже понад 8 мільйонів гривень. Проте волонтери на цьому не зупиняються.

Шефство над військом

— У нашій групі постійно працює лише 5–6 осіб, — розповідає про волонтерські будні співкоординатор проекту Ольга Кобилинська (Решетилова). — Все починалося суто із придбання для наших військових бронежилетів. Віталій Дейнега й Вікторія Стократюк, передаючи їх бійцям у зону АТО, на кожному бронежилеті писали «Вернись живым». І це надихало.

Ольга стала волонтером тому, що не могла вчинити інакше. Вона зв'язалася з Віталієм і запропонувала свою допомогу. Так все і почалося. До цього Ольга працювала піар-менеджером на спортивному телеканалі й навіть не уявляла, що волонтерство відсуне основну роботу на другий план.

На сьогодні волонтерська спільнота «Вернись живым» опікується військовиками з підрозділів 95-ї, 80-ї 93-ї, 24-ї і 25-ї бригад ЗС України, батальйонами територіальної оборони, підрозділами спецпризначення, а також прикордонниками.

— Армійці телефонують нам щодня, — розповідає волонтер. — На сьогодні маємо близько сотні заявок на екіпірування від різних підрозділів.

Нагальними потребами наших військових, окрім засобів індивідуального захисту, є засоби зв'язку та оптичні прилади. Зокрема дуже потрібні рації, тепловізори, далекоміри, прилади нічного бачення. Тож нещодавно волонтерами закуплено для одного з батальйонів 54 радіостанції.

«Гуманітарна пошта України»

Окремим етапом роботи є доставка гуманітарного вантажу в пункт призначення. Тут волонтери використовують кілька способів доставки. Найчастіше за допомогою «Гуманітарної пошти України», що є соціальною ініціативою «Нової пошти», яка безкоштовно відправляє гуманітарні вантажі в будь-які відділення компанії по всій Україні. Кур'єри доставляють посилки в районні центри, куди приїжджають військовослужбовці й забирають вантаж.

— Також ми координуємо доставку гуманітарних вантажів з іншими волонтерами, які «спеціалізуються» саме на доставці «гуманітарки» в «гарячі точки». Часто допомагає Родіон Григорян, який протягом тривалого часу возить посилки на передову, — розповідає Ольга. — Наша співпраця з іншими волонтерами позбавлена формальностей і бюрократії, що дозволяє оперативніше виконувати замовлення вояків. Тож одним телефонним дзвінком чи записом на Facebook ми протягом кількох годин виконуємо завдання різної складності.

Хто спонсорує вояків?

Категорії спонсорів різноманітні: від бізнесменів, які передають десятки та навіть сотні тисяч гривень на потреби війська, до пересічних громадян, які перераховують 500–1000 гривень.

— У вересні до нас звернувся командир однієї з військових частин, що зараз дислокується під Донецьком, із проханням придбати для його підрозділу тепловізор. Коли я передавала офіцеру цей прилад, мені зателефонував один із наших спонсорів та запропонував зустрітися біля однієї зі станцій столичного метро, щоб передати кошти на потреби армії, — розповідає волонтерка. — Після дзвінка я запропонувала полковнику: «Давайте я вас познайомлю! Побачите, які люди вас підтримують». Він дуже зацікавився і погодився на цю зустріч. До станції метро ми під'їхали на автомобілі командира. Вийшовши з машини, офіцер почав озиратися в пошуках дорогої автівки спонсора. Втім я підвела офіцера до дідуся, який самотньо стояв у стороні. Кажу: «Знайомтеся, це наш спонсор». Дідусеві 72 роки, інвалід другої групи, фактично сліпий. В офіцера просто відібрало мову. На очах з'явилися сльози.

Він тоді довго дякував дідусеві. Старенький, зніяковівши, лише відповідав: «Я ж мало чим допоміг. Ось лише 500 гривень приніс. У мене ліки багато грошей забирають. Якби міг, я б вам більше дав…»

То був зворушливий момент. Полковник побачив на власні очі, хто і що стоїть за цим тепловізором. А це велика кількість людей, які передають на армію по 100, 500, 1000 гривень. Погодьтеся, зараз у громадян мало «зайвих» коштів. Криза зачепила всіх. Але люди продовжують віддавати останні копійки, щоб наше військо могло краще воювати з ворогом на Сході країни. І важливо, щоб бійці знали, що за їхніми спинами міцною стіною стоїть уся Україна.

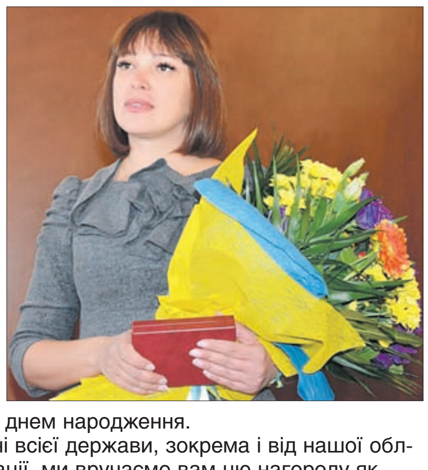
— Нині ми співпрацюємо із Міжнародним благодійним фондом «Україно! Я за тебе!», який відкрив для нас спеціальний рахунок для переказу коштів від підприємств на потреби війська. Закуплені речі ми офіційно передаємо на баланс військових частин. Вся звітність нашої діяльності прозора та знаходиться у відкритому доступі на сайті www.savelife.in.ua.

— Нам всім варто розуміти, що допомоги потребують не лише ті, хто на передовій. Багато бійців знаходяться в госпіталях, їх потрібно відвідувати, підтримувати, спілкуватися, дякувати, потискаючи руки.

Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

ПРИКЛАД ПАТРІОТИЗМУ

ОРДЕН КНЯГИНІ ОЛЬГИ — СПРАВЖНІЙ ГЕРОЇНІ

У Дніпропетровську заступник голови — керівник апарату облдержадміністрації Геннадій Корбан вручив відомій волонтерці Тетяні Ричковій державну нагороду — орден княгині Ольги III ступеня та привітав її з днем народження.

— Від імені всієї держави, зокрема і від нашої облдержадміністрації, ми вручаємо вам цю нагороду як справжній героїні, прикладу жіночності, відваги та патріотизму, — сказав Геннадій Корбан.

Указом Президента України державною нагородою Тетяна Ричкова була відзначена з нагоди Дня незалежності України, проте через постійну зайнятість у волонтерській праці отримати її вона змогла лише зараз.

— Ми допомагаємо не заради нагород — хочемо, щоб все якомога швидше закінчилося, в решті-решт, тому, що я дуже хвилююся за наших хлопців, — розповіла Тетяна Ричкова. — У цей складний для країни час хочу подякувати народу України за підтримку.

Варто зазначити, що Тетяна Ричкова допомагає Збройним Силам України від початку антитерористичної операції. Вона щотижня їздила на Схід країни і самостійно доправляла військовослужбовцям 25-ї окремої повітряно-десантної бригади кевларові шоломи, бронежилети, засоби зв'язку, одяг, медикаменти, запчастини тощо. Лише протягом одного місяця під час проведення АТО вона допомогла нашим солдатам отримати матеріальне забезпечення на суму понад один мільйон гривень. 17-го серпня на передовій загинув чоловік Тетяни — офіцер-десантник Вадим Ричков. Та навіть попри втрату, жінка не припинила волонтерську діяльність.

Олександр КОЛЕСНИК,
Дніпропетровськ

ВОЇНИ ДОБРА

ВОЛОНТЕРИ ТАМ, ДЕ НАШІ ЗАХИСНИКИ

Уперше Віолетта Кіртока потрапила в зону АТО як журналістка газети «Факти», щоб розповісти про роботу волонтерів, які передавали гуманітарну допомогу у Слов'янськ. Організатором тієї поїздки був Олег Свірко — справжній патріот України. Підприємець веде активну громадську діяльність. «Поїхали з нами в зону АТО, якщо не боїшся», — пригадує Віолетта його пропозицію, що стала для неї вирішальною.

Незабаром вона разом із волонтерською групою «Мега-Поліграф», яка везла вантаж для бійців батальйону «Київ-1» та 11-го батальйону територіальної оборони «Київська Русь», відвідала зону АТО.

— Я ніколи не забуду перший візит до звільненого Слов'янська. Тоді всі телеканали передавали картинку із зруйнованого міста. Але коли ми туди потрапили, Слов'янськ загалом виглядав цілим. Сильно пошкодженими були лише кілька районів на його околицях. На вулицях майже не було людей. Дуже вразили перехрещені стрічки на вікнах будинків, що до цього, здавалося, не може статися в реальному житті. Але я бачила все це на власні очі. Слов'янськ виглядав покинутим. Українське місто-привид…

— Ми з волонтерами ночували в наметах на горі Карачун, — розповідає Віолетта. — Тоді там знаходився табір 11-го батальйону. Терористи постійно намагалися захопити блокпости, весь час обстрілювали позиції наших військових. Жодної ночі, що я там провела, не могла заплющити очей. Постійно прислухалася до пострілів… Але не відчувала страху за себе. Я боялася за життя бійців, які були на лінії вогню. А вони, як потім з'ясувалося, навпаки — більше хвилювалися за нас, волонтерів, та розміщували в найбільш безпечному місці.

Віолетта в кожній поїздці знайомиться з новими бійцями, які стають частиною її єдиної та великої родини.

— Всі військові в зоні АТО для мене — найрідніші люди, — посміхається волонтерка. — Хтось називає мене своєю тіткою, хтось — дочкою, хтось — просто родичкою. Ось, наприклад, як пояснити лікарям, які допомагають пораненому бійцеві, чому він міцно тримає мене за руку і не хоче відпускати? І я своєю чергою не можу залишити його самого. Адже йому цієї миті підтримка і увага близької людини потрібні так само, як і оперативне лікування.

— Так і решта бійців, — продовжує Віолетта. — На передовій вони дуже сумують за родинами, друзями. Тому хлопці завжди так радіють, коли до них приїжджають волонтери. Адже можна поспілкуватися з новими людьми, передати весточку додому. Особливо бійці тішаться, коли разом із гуманітарною допомогою ми привозимо дитячі малюнки. Пам'ятаю, одного разу ми приїхали і почали вивантажувати привезені речі. Тут до мене підходить один боєць і тихенько запитує: «А ви привезли дитячі малюнки?» Я говорю, що так, кілька пакунків. Але прошу його зачекати, бо вони далеко в мікроавтобусі, їх можна дістати, лише вивантаживши решту речей. То цей чоловік годину ходив за мною «хвостиком», щоб я часом не забула про малюнки чи раптом не віддала їх комусь іншому! Пізніше, вже під вечір, підходить він знову до мене і дістає з нагрудної кишені малюнок: «Подивіться, я собі цей малюнок залишив, а решту хлопцям роздав».

— Це було настільки зворушливо, що я ледь втрималася, щоб не заплакати! — говорить Віолетта. — Після цієї історії я прошу всіх знайомих дівчат і жінок писати нашим військовим листи, а діток — малювати малюночки. Одна моя знайома передає власноруч зроблені із жовтих і блакитних ниток маленькі іграшки для бійців. Для хлопців це найкращі обереги. Їм вони зараз дуже потрібні!

Волонтерська група «Мега-Поліграф» продовжує допомагати українським військовим. Бронежилети, кевларові шоломи, балістичні окуляри, засоби гігієни, термобілизна, каремати, харчі, дитячі малюнки, броньовані автомобілі… Й не перелічити усього зібраного і переданого в зону АТО.

— Нам вдається знаходити такі речі, які раніше, я гадала, неможливо дістати просто так, — розповідає журналістка. — Знаєте, за ці кілька місяців зрозуміла один важливий факт: у роботі волонтера випадковостей не буває. Все навколо і всі люди, яких ти зустрічаєш на своєму шляху, дивовижним чином допомагають тобі в цій справі. Наприклад, нещодавно ми для одного медика у Слов'янську майже повністю укомплектували машину швидкої допомоги. Не вистачало лише дефібрилятора. Його ніяк не вдавалося знайти. В останній вечір перед відправкою автомобіля на Схід країни мені зателефонував незнайомий чоловік. Я тоді з кількома пораненими бійцями йшла зі столичного госпіталю. Ми зустрілися з цим чоловіком. І він передав дефібрилятор, якого ми так потребували!

— Мене часто запитують, чому я знову і знову їду на передову, — підсумовуючи нашу зустріч, говорить Віолетта. — Відповідаю просто: не можу туди не їхати. Я хочу, щоб наші захисники знали, що вони нам дуже потрібні. Що ми їх підтримуємо, любимо і цінуємо те, що вони роблять!

Марина ХЛІБКО,
«Народна армія»

●ЗУСТРІЧАЙ, УКРАЇНО, СИНІВ

«ЗА НАМИ БУЛА КРАЇНА ТА ЇЇ ГРОМАДЯНИ...»

У Кіровограді урочисто зустріли підрозділи окремого полку спеціального призначення, які тривалий час спільно з іншими бойовими частинами Збройних Сил України героїчно захищали від терористів аеропорт «Донецьк».

Зустрічаючи героїв, городяни скандували «Слава Україні!», «Слава героям!» та «Дякуємо вам!», даруючи військовослужбовцям квіти та солодощі.

— Ми виконували свій священний обов'язок, захищаючи територіальну цілісність та незалежність України, — наголосили воїни окремого полку спеціального призначення. — За нами була країна та її громадяни.

Нагадаємо, що донецький аеропорт нині є однією із найгарячіших точок у зоні проведення антитерористичної операції на Сході країни. Запеклі бої за летовище стратегічного значення розпочалися наприкінці травня 2014 року. Відтоді терористи неодноразово намагались взяти його під контроль, але отримували відсіч.

Валентин ШЕВЧЕНКО, Кіровоград

●УКРАЇНА — ЄДИНА КРАЇНА

ФОРМУЄТЬСЯ НОВА НАЦІЯ

Академік НАН України, директор Інституту демографії та соціальних досліджень Елла Лібанова переконана, що українці витримають і холодну зиму, і погіршення якості життя в період кризи, якщо народ буде єдиним. Про це йдеться в інтерв'ю журналу «Новое время».

Експерт також зазначає, що в соціальних дослідженнях останніх років дедалі сильніше зростало переконання, що «від мене нічого не залежить». Але вона очікує, що у свіжих опитуваннях українці побачать помітні зміни в цьому питанні.

— Тішу себе надією, що в Україні зараз нарешті формується єдина нація. Молодь охопив патріотизм, діти ходять у вишиванках та співають гімн — це дуже правильно, — резюмує соціолог.

Інф. «НА»

●ДИТЯЧІ ОБЕРЕГИ

«ДЯДЮ СОЛДАТ, ПОВЕРТАЙСЯ ДОДОМУ ЖИВИМ»

4-й батальйон територіальної оборони, сформований в ході другої хвилі мобілізації на Закарпатті, нині виконує завдання на півдні Донеччини в зоні проведення антитерористичної операції.

— Окрім українців, у нас служать чимало поляків, росіян, угорців, словаків та представників інших національностей. Між собою ми розмовляємо різними мовами і жодних проблем з цього приводу ніколи не виникало, — пояснив командир батальйону підполковник Олександр Зима.

Усі військовослужбовці 4-го батальйону територіальної оборони вважають Донбас невід'ємною частиною України.

— Я за національністю угорець, чимало моїх рідних зараз проживають за кордоном. Проте я народився в Україні і нікому не дозволю зазіхати на нашу землю.

До речі, нещодавно до українських воїнів від школярів міста Ужгород надійшло близько 250 листів, малюнків та аплікацій. Цей безцінний вантаж одразу ж було доставлено до найвіддаленіших підрозділів батальйону.

— Ніщо на світі не покращує бойовий настрій так, як дитячі творіння, заряджені позитивом. Наприклад, до мене потрапив лист від десятирічної Марічки Селеші зі словами: «Дядю солдат, скоріше встанови мир і повертайся додому живим». Вже за одну цю дівчинку я готовий віддати життя, аби тільки молоде покоління українців не знало жахіть війни, — пояснив заступник командира підрозділу майор Ігор Пилипенко.

За традицією, дитячі малюнки українські солдати кладуть біля серця чи в захисні шоломи. Наші воїни щиро вірять, що ці дитячі обереги захистять їх від ворожої кулі.

Дмитро ГОРБУНОВ, Маріуполь

●З ВІРОЮ В СЕРЦІ

ВКЛОНИЛИСЯ СВЯТИМ МОЩАМ СЕРАФИМА САРОВСЬКОГО

Аби вклонитися мощам преподобного, чудотворця та одного з найбільш шанованих святих у православному світі Серафима Саровського, наші військовослужбовці відвідали Свято-Троїцький храм міста Краматорськ.

Частка святих мощей передана на постійне зберігання до Краматорська через місцевих паломників, які прибули з Серафимо-Дівєєвського монастиря, де й перебувають нині мощі святого.

Протоієрей Іоанн Устименко, благочинний Троїцького округу Краматорська, під час літургії наголосив, що, перебуваючи в Серафимо-Дівєєвському монастирі, прочани молилися за мир на багатостраждальній землі Донбасу і за єдину та соборну Україну.

Показово, що того ж дня, коли офіцери штабу АТО Збройних Сил України вклонялися святині у церкві Московського патріархату, у Луганську російські бойовики, що назвались донськими козаками, захопили Свято-Троїцький кафедральний собор Київського патріархату, вигнали звідти священиків та заявили про наміри переобладнати храм під гуртожиток.

— Для військовослужбовців Збройних Сил України неважливо до якого патріархату належить церква, важливо, щоб у ній був дух православ'я і плекались християнські цінності, — заявив один із військових прочан полковник Анатолій Кравчук.

Андрій АГЄЄВ, зона АТО

●МИСТЕЦТВО — ЇХНЯ ЗБРОЯ

ВОНИ «ВОЮЮТЬ» ПО-СВОЄМУ

У Військово-медичному центрі Західного регіону із концертом для поранених в зоні АТО виступили Національний президентський оркестр та творчі колективи Центру творчості дітей та юнацтва Залізничного району Львова. Варто зазначити, що виступ цього колективу відбувся в межах Всеукраїнського туру на підтримку Українського війська.

У програмі концерту були українські народні пісні, класичні твори та музичні попурі. Сольні виступи артистів та різноманітні класичні композиції, виконані під керівництвом художнього керівника оркестру — народного артиста України Анатолія Молотая супроводжувалися вдячними оплесками глядачів.

Продовжилася музична зустріч у клубі медичної установи виступами дорослих та дитячих колективів і солістів Центру творчості дітей та юнацтва Залізничного району Львова. Також військовослужбовці оцінили майстерність циркових артистів. А ще — послухали неперевершеного барда Володимира Партику та відому не лише на Галичині поетесу, композитора і співачку Наталку Самсонову.

Інф. «НА»

●ПЕРЛИНИ МУДРОСТІ

В своїй хаті своя й правда,
і сила, і воля.

Т. ШЕВЧЕНКО

Дзвін шабель, пісні, походи,
воля соколина, тихі зорі, ясні
води — моя Україна.

В. СОСЮРА

Кожному мила своя сторона.

Г. СКОВОРОДА

Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну, красу
її вічно живу і нову і мову
її солов'їну.

В. СОСЮРА

●ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 9-11 жовтня: мінлива хмарність. *Переважно без опадів. Вітер 9-10 жовтня південний, 11 жовтня східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря вночі +2...+7°С, на заході та півдні до +10°С, 9 жовтня у східних та північних областях заморозки до -3°С; вдень +14...+19°С, на заході та 11 жовтня і на півдні до +22°С.*

По Києву та області на 9-11 жовтня: *мінлива хмарність. Переважно без опадів. Вітер південний, 11 жовтня східної чверті, 5-10 м/с. Температура повітря у Києві вночі +3...+5°С, вдень +15...+17°С; по області вночі +2...+7°С, вдень +14...+19°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 10644
Ціна вроздріб – договірна
Зам. № 37655

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Черговий по номеру — Ігор ПАРУБСЬКИЙ
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua
Рр - Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р - Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.